

Sirasımı Şimdi Ayrılığın

— kurbaaprenz · 28 Mart 2012

//Zamanı gelmiş bir ömrün kabul edilmişliğinde
Çaresizliğin bıraktığı ateş kor gibi yanıyor içimde
ha şimdi geldi ha gelecek, açmıyorum gözlerimi
tutacak bir el arıyor ellerim, tut ellerimi// //Güzelliğine aşık olmuşum
yanmışım tutuşmuşum
şiiirler yazmışım
yetmemiş
İnanasın diye
senden vaz geçmişim
bu şimdi olacak işmi
söyle bu nasıl çelişki//
//ya seni vurmuşum
ya silahı vermişim
kaderin bu senin
ölümüne sevmişim ecelim mi sevmiş beni
kim bu kadar vefalı
dostum mu düşmanım mı//
//belki ölmüşümdür
yada yatıyorumdur çaresiz
sitem bile edecek gücüm yok
biri su veriyor
Allah belanı verdi diyor su bir yudum su
inliyor hasta yatağında
eziyor karıncaları
dönükçe sağdan sola
su veriyor biri
küfrediyor bana
suyu istiyor ama
onu sevmiyorum// Nasılsa uyanacağım
uyanmadımmı
dün
bugün
ya bir gül bahçesinde
bir darağacında
belki

pişmanlık
yada
gururla
yırtık yenim
içimde ateşim
kulaklarımda uğultu
senin sesin
belli ki
ellerinden
kayıp gitmişim
sesin
nefesin
savaş
kavga
sevilmeyen eceller
sırada
haklı hepside
haksa
hak buysa
benim se derdim
teninde
dudağında
sana diyorum
sana
sırasımı şimdi
ayrılığın
ellerinden tutmak varken
içimde yanmanın haydi
çık gel
neredeysen
denizin dalgasından
rüzgarın sesinden
yerin dolmadan
güllerim solmadan
gel